STICUSA
KNIPSELKRANT 60

Maandag 10 december 1984

BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN

Boeli van Leeuwen: "De pottenbakker verricht bij uitstek goddelijk werk!"

ORIGINEEL KERAMIEK VAN NEL EN NORVA SIMON

WILLEMSTAD -- Keramiek-tentoonstellingen ziet men slechts zelden op Curaçao. Zij blijven een pure uitzondering. Want de meeste beeldende kunstenaars hebben nu eenmaal andere voorkeuren dan zich te specialiseren in de zo moeilijke "art of pottery"........

Toch is er één echtpaar op het eiland, Nel en Norva Simon, dat zich in hun atelier aan de Seroe Fortunaweg al ruim twaalf jaar met deze verfijnde kunst bezighoudt.

Gisteravond werd van hen voor een select gezelschap, waaronder de Gouverneur van de Nederlandse Antillen, de heer René Romer en de Gedeputeerde voor Cultuur de heer Nelson Monte, een expositie geopend op [illegible] achter-patio van Landhuis [illegible]ievengat. Hierbij hield schrijver Boeli van Leeuwen een boeiende inleiding..

Deze tentoonstelling van ruim 52 objecten biedt de verraste toeschouwer grote variatie. De inspiratie-bronnen van de Simon's zijn dan ook talrijk. Twee grote vazen, die zo uit de Oud-Griekse tijd lijken te stammen; een prachtig gestileerd vrouwen-figuurtje, een fascinerende vogel en niet te vergeten magische Afrikaanse en Oosterse maskers. Zeer origineel is daarnaast het tableau van twee domino spelende mannen.........

Het valt te hopen dat vele geinteresseerden de weg naar Brievengat weten te vinden. Nel en Norva Simon verdienen het.

Boeli van Leeuwen

"Het boek Genisis laat het gordijn opgaan op een machtig tableau. Met paukenslagen wordt daar de evolutie op gang gebracht. De ontwikkeling van de natuur wordt in majestieuze taal geproclameerd: "Dat de wateren wemelen van levende wezens en dat het gevogelte over de aarde vliegen langs het uitspansel des hemels. Dat de aarde voortbrenge levende wezens naar hun aard en vee en kruipend gedierte en wild gedierte".

De evolutie was op gang gebracht maar pas Darwin zou het mechanisme op papier zetten. In dit alles is er iets heel bijzonders: de mens wordt separaat geschapen als spiritueel wezen, zo staat het geschreven: "een damp steeg op uit de aarde en bevochtigde de hele aardbodem; toen formeerde de Here God de mens van stof uit de aardbodem en blies de levensadem in zijn neus. Alzo werd de mens tot levend wezen'.

En bij iedere begrafenis wanneer aarde op een kist geworpen wordt, horen wij de oude waarheid: stof zijt gij en tot stof zult gij wederkeren. Alle spiritualiteit zelf komt van spiritus, pneuma in het Grieks. Adem en geest zij een.

Onze taal wemelt van gezegden die ons hieraan herinneren! "De laatste adem uitblazen, nieuw leven inblazen". Spiritus sancti, de heilige adem of geest.

Zo gezien was God de eerste pottenbakker en de mens naar zijn beeld geschapen, is diep en oerinstinctelijkverbonden met de klei waarop hij schreef lang voordat er papyrus was en perkament. Gedroogde klei, later verhitte, en dus verharde klei, diende hem tot communicatie, tot eetgerei, tot waterkruik.

Job zat op zijn mesthoop en krabde zich met een potscherf. Chonja wordt vergeleken met een verbrijzelde pot. "Dit is de pot en wij zijn het vlees", zegt Ecechiël. "Wie keert de krui-

WILLEMSTAD – De heer René Romer, Gouverneur van de Nederlandse Antillen, bewondert het keramische werk van Nel en Norva Simon tijdens de opening van hun expositie afgelopen zondag op de achter-patio van Landhuis Brievengat. Op de foto van links naar rechts Nel Simon, Gouverneur Romer en Norma Simon.

zie verder p. 2

ken des hemels om", vraagt Job in een grandioos beeld en de Psalmist smeekt ons: "Doe mijn tranen in uw kruik, zijn zij niet in uw boek?" En de Prediker maant ons alert te zijn voordat de kruik bij de bron verbrijzeld wordt.

De pottenbakker, de beeldenmaker uit klei, verricht bij uitstek goddelijk werk. Zijn creativiteit gaat terug naar de oertijd en hij is altijd aan het einde van een lange lijn. Het werk van zijn geest en handen is breekbaar en broos. Ge houdt en tablet in uw handen, 8000 jaar oud. Laat hem vallen en U staat in stof. . . . .
Mijn huis is vol kleine beeldjes, die allemaal hier en daar beschadigd zijn. Maar ik vind dat het erg want ik ben zelf hier en daar beschadigd. "Perfection is not attainable" by man".

Wanneer u vanavond tussen deze beelden staat, besef dat u staat in stof waar leven in geblazen is. Dit leven komt uit de ziel van Nel en Norva Simon.

Sommige beelden zullen u aanspreken, want u herkent iets van uzelf erin.
Anderen blijven dode stof, want ze zijn niet voor u bestemd. Zo gaat het . . . .
De kunstenaar wil inspireren, letterlijk inblazen, en ik hoop, dat vele van u deze adem zullen voelen en een beeld mee naar huis nemen. Want er is tijd nodig om de vonk der herkenning om te zetten in een gloed van behagen . . . . "

BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN Maandag 10 december 1984

Kees Vos brengt fantastisch totaal-theater

WILLEMSTAD - Van de dynamische toneelman Kees Vos kan één ding gezegd worden. Hij is iemand met visie binnen het Curacaose theatergebeuren. Iemand die zich steeds vernieuwt. Ik zeg bij voorkeur theatergebeuren, want wat Vos als regisseur, producer èn hoofdrolspeler afgelopen zaterdagavond met de toneelgroep "Curacaos Theater" in Centro Pro Arte op de planken bracht, verdient maar één benaming: fantastisch totaal theater...

Want zijn Kerst-musical SCROOGE & MARLEY verdient deze naam volkomen. Het is een subtiele collage van toneel, zang en dans, op een dusdanige wijze gerangschikt, en zo vol met verrassende effecten en tempo, dat de overvolle zaal zich geen moment kon vervelen.

Het verhaal van Scrooge & Marley naar "A Christmas Carol in prose" van de beroemde Charles Dickens, mag bekend zijn. Scrooge, de oude vrek en woekeraar, komt op Kerstavond tot inkeer, onder andere met de welwillende medewerking van zijn inmiddels overleden vriend en compagnon in het kwaad Marley.

Met dit summiere gegeven wist regisseur Vos, gezien het resultaat van zaterdagavond tijdens de première, duidelijk raad. Het zou te veel zijn om iedere spelprestatie afzonderlijk te belichten en te honoreren. Honderdtwintig man en vrouw is een hoop toneel en dat laat zich nu eenmaal niet vatten in deze beschouwing...

Kees Vos nam zelf de dragende rol van de bejaarde Ebenezer Scrooge op zich. Hij deed dit op overtuigende wijze. Zijn dictie en mimiem was af, evenals zijn "stille spel", iets waarvan bekend is dat het tot één van de lastigste facetten van het zo boeiende, maar o zo moeilijke toneelvak behoort.

Fokko Schepel in zijn creaties van de gekluisterde, dolende geest van Marley en later als "geest van het heden" was ronduit een verrassing. Schepel kan door zijn natuurlijke uitstraling uitgroeien tot een toneelpersoonlijkheid van rang, mits hij natuurlijk voldoende blijft spelen... Jelle Bangma speelde eveneens een dubbelrol: Fred, de neef van Scrooge, een uitbundige bon vivant en daarnaast als tegenstelling de ingetogen "geest van het verleden". Neef Fred kwam keurig uit de verf; de omschakeling naar de bedeesde geest van het verleden lag ietwat lastiger, al neem ik aan dat bij de volgende voorstellingen aan deze interpretatie wat meer aandacht zal worden besteed.

Rest mij in dit verband te zeggen, dat Eddy Waas zijn rol van Bob Cratchit, de onderdanige klerk van de tyrannieke Scrooge met verve bracht. Dit gold evenzeer voor Bep Moore als Meggy, de werkvrouw die niet op haar mondje was gevallen en voor Jet Kamer als de vrouw van klerk Cratchit...

Wat betreft de muzikale begeleiding van deze bijzondere toneelmanifestatie sprongen er een tweetal groepen in het oog.

Allereerst het "Antilliaans Bachkoor" en het "Kinderkoor" onder de bezielende leiding van "good old" Frank Francisca. Het is altijd een lust voor het gehoor het koor bezig te zien. Het kan zich meten met ieder ander koor, waar dan ook ter wereld.

Ten tweede het "Antillean Dance Theatre" in een choreografie van Lucia Schnog. Op deze premiére-avond bereikte men reeds grote hoogte. Dit alles begeleid door de muziekgroep Adjadjo van het energieke paar Aya en Iman Landheer.

Bovengenoemde ingrediënten in totaliteit staan borg voor een fantastische en unieke avond uit, een avond die men in Centro niet gauw overtroffen zal zien.

Een musical van dit formaat vereist vooraf een dermate planning tot in het afzonderlijke detail, dat de toeschouwer alleen maar bewondering kan hebben voor het uiteindelijke resultaat.

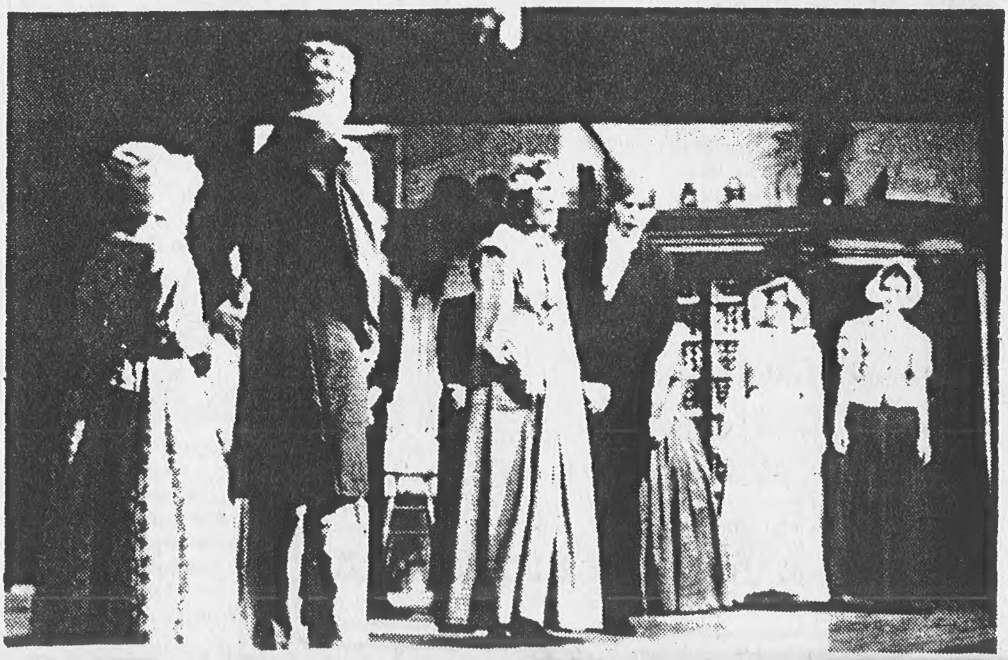
De "negentiende eeuwse kleding van de charmante Hetty Vos en Trudy Dudink was tot in de puntjes verzorgd. Het decor van Rob van de Laar ademde de besneeuwde sfeer van een koude Kerstavond in Londen

De algehele technische verzorging van Bernadito Andrea (wie anders?) was af. En "last but not least", Hubert Bomba, de onverwoestbare belichtingsman van Centro, toonde wederom dat hij het vak nog niet verleerd is...

Kortom, een show die niet gemist mag worden. Een avondje uit naar Scrooge & Marley met het hele gezin. Scrooge & Marley telt nog vier voorstellingen, te weten op 14, 15, 21 en 22 december..

L.C.

WILLEMSTAD – Een scène uit de succesvolle Kerstmusical "Scrooge en Marley", die zaterdagavond in een overvol Centro Pro Arte in première ging. Op de foto, midden-, rechts Fred, de neef van Scrooge, gespeeld door de talentvolle Jelle Bangma, links, zijn vrouw Mary, gespeeld door Piti Mollema.

WILLEMSTAD – Zaterdag avond werd op de Universiteit van de Nederlandse Antillen afscheid genomen van Administrateur Winthrop R.F. Curiel, die na langdurige werkzaamheden aan de UNA en daarvoor bij de overheid, wegens pensionering de dienst gaat verlaten. Namens kollega's mocht hij uit handen van mw. Ella Charles (links) een schilderij in ontvangst nemen. Om passende luister bij te zetten wordt de heer Curiel op zaterdagavond, 8 december 1984 om 20.30 uur in de Aula van de UNA een afscheidsconcert aangeboden, te geven door Dr. Robert Rojer (piano) en John Willekes (klarinet).

DE BEURS Dinsdag 11 december 1984

'Lezing over inheemse architectuur

WILLEMSTAD -- In het kader van de De La Try Ellis-lezingencyclus zal de heer Frans Booi uit Bonaire donderdagavond 13 december om 20.30 uur een lezing houden over Inheemse architectuur. Zijn lezing zal plaatsvinden in de Aula van de UNA.

De heer Booi is afdelingshoofd van het Bureau Cultuur en Opvoeding op Bonaire. Hij is oorspronkelijk onderwijzer van beroep en heeft reeds lang grote interesse voor de inheemse cultuur. Hij heeft ook lokale bekendheid verworven als schrijver, dichter en declamateur. Hij bewoog zich ook op het terrein van de historie.

Door vele contacten vergaarde hij kennis over inheemse en regionale cultuur van alle lagen der bevolking.

In 1977 hield hij wekelijkse radioprogramma's, waarin met veel succes, de orale geschiedenis van Bonaire aan de orde kwam. Zijn voornaamste studieobjecten zijn regionale mythologie, architectonische expressie en andere uitingen van de vormgeving van de eigen inheemse identiteit.

De heer Booi heeft jammer genoeg nimmer de tijd kunnen vinden zijn brede tijd kunnen architectuur en folklore in boekvorm neer te leggen. Deze lezing met audio-visuele aanvulling biedt de gelegenheid kennis te nemen van wat hij in de loop der jaren verzameld heeft.

DE BEURS Maandag 10 december 1984

DE BEURS VRIJDAG 14 DECEMBER 1984

Weer 2 boekjes voor kinderen van Bijbelgenootschap

WILLEMSTAD Op initiatief van het Antilliaans Bijbel genootschap zijn de boekjes De Ark van Noe en de barmharti ge Samaritaan in het Papiamen tu vertaald

Deze boekjes maken deel uit van de serie Wat de Bijbel ons vertelt

Deze serie oorspronkelijk bedoeld voor verstandelijk gehandicapten sloeg zo aan bij kinderen dat deze boekjes in vele talen vertaald werden

Arka di Noe en E Bon Samaritano zijn evenals de eerder in deze serie door het Antilliaans Bijbelgenootschap uitgegeven deeltjes Nasementu di Hesus en Na Kaminda pa fiesta di Pasku verkrijgbaar bij de boekhandel en bij het Antilliaans Bijbelgenootschap F D Rooseveltweg no 70/hoek Mirla Plateweg (geopend van maandag t/m zaterdag van 9 tot 12 uur 's morgens) Prijs f 5 per deel

De Beurs — Zaterdag 15 december 1984

INHEEMSE ARCHITECTUUR

WILLEMSTAD - Op donderdagavond 13 december hield de heer Frans Booi uit Bonaire in de Aula van de UNA een lezing over inheemse architectuur. De lezing die plaatsvond in het kader van de De la Try Ellis lezingencyclus werd door een groot publiek bezocht en ondervond veel bijval, mede ook door de fraaie mengeling van woord, beeld en geluid in de presentatie van Booi.

Enkele treffende passages uit de lezing volgen hieronder:

"De grote vraag die iedereen zich bij het onderwerp inheemse architectuur stelt is, welk architectonisch verschijnsel zou je kunnen aanduiden als het meest authentieke voorbeeld van onze inheemse architectuur.

Voor alles wens ik deze vraag te beantwoorden om hiermee meteen met de kern van de zaak te beginnen.

Op ons eiland Bonaire is in de 19e eeuw een modelhuis ontstaan dat drie verschillende architectonische invloeden verwerkt heeft tot één geheel.

Wij bedoelen hier de Indiaanse, de Afrikaanse en de Europese invloeden.

Op het eerste gezicht zal men alléén de Europese invloeden kunnen waarnemen. Na een diepere studie echter, wordt men zich bewust van de Afrikaanse en Indiaanse invloeden.

Willen we heden praten over inheemse cultuur dan mogen men beseffen dat dit inheemse de drie-eenheid voorstelt van de drie bovengenoemde invloedsferen.

Onze culturele eigenheid mag zich dan ook nooit volledigheidshalve determineren zonder rekening te houden met deze drieeenheid.

GEZICHT

Men kan nooit voldoende benadrukken hoe belangrijk de architectuur is bij het bepalen van de culturele eigenheid van een volk.

Daarom hebben wij het tastbare bestaande dorpsgezicht bestudeerd om hiermee het gezicht van ons volk te kunnen aantonen.

De architectuur echter van de Nederlandse Antillen bleef niet beperkt tot Indiaanse rancho uit de wildernis noch het Afrikaanse knoekhuis, doch ook hebben wij stedelijke architectuur uit de handelscentra dichtbij de zeehavens, zo hebben wij Punda en Otrabanda op Curaçao, en Playa zowel op Aruba als op Bonaire.

Wil men een diepgaande studie gaan maken van al deze bouwwerken, dan is cultureel gezien ons doel een leerorde te scheppen waarin iedereen zou kunnen leren, een systeem te kennen en modellen te onderscheiden in de totaliteit van de bebouwingen.

Doordat er op Bonaire verbouwingen van oude of aanbouw van nieuwe gebouwen zich slechts geleidelijk heeft voorgedaan, is er nog steeds een duidelijk onderscheid te maken tussen verschillende modellen.

Booi heeft een categorisatiesysteem ontworpen om deze leerorde te kunnen hanteren.

Elke categorie heeft een naam gekregen overeenkomstig de in volksmond gangbare terminologie.

Wij onderscheiden zo een zevental categorieën of modellen.

1. Cas di Bara
2. Cas di Cabez
3. Cas di Hala
4. Cas di Hadrey
5. Cas di Caha
6. Cas di Porchi
7. Cas di Hanchi

IDENTITEIT

Onze eigen identiteit is zeer sterk tot uitdrukking gebracht in de Bonaireaanse Architectuur.

Vooral omdat men op Bonaire een huismodel heeft ontwikkeld dat het symbool is van evenwicht en verzoening van de krachten die inwerken op ons leven.

In het Bonaireaanse dorpshuistype van de zogenaamde "Hadrey huizen" wordt een evenwicht gevonden tussen Europese, Indiase en Afrikaanse invloeden.

Wanneer we het Bonairiaanse "hadrey huis" nog dieper gaan bestuderen dan vinden wij een aantal van deze huizen die hun gevels naar het noorden hebben gericht en eenzelfde aantal die hun gevels naar het zuiden hebben gericht. De niet Bonaireaan heeft dit architectonische verschijnsel nooit volledig kunnen begrijpen.

Van oudsher heeft de Bonaireaanse gemeenschap een verzoening moeten zoeken tussen Noord- en tussen Zuid Bonaire.

Reden hiervan was dat het zuidelijke gedeelte van het eiland een grote lage vlakte is in tegenstelling tot het noordelijke gedeelte dat bestaat uit een hoger heuvelachtig landschap.

Dit had tot gevolg dat Bonaireanen van het heuvelland een ander karakter ontwikkelden dan de Bonaireanen van het vlakke laagland.

Duidelijk komt naar voren in de Bonaireaanse gemeenschap een soort tegenstelling in de mensen van het noordelijk gelegen Rincon ten opzichte van de mensen van het zuidelijk gelegen Playa.

De Rinconezen moeten dagelijks naar het zuiden bewegen om naar hun werk te gaan, maar ook moeten de mensen van Playa naar het noorden toe, willen ze Bonaire helemaal bezichtigen.

Om een chauvinistische balans te brengen bouwt men de kerk van Playa met zijn toren aan de zuidelijke kant, maar ook bouwt men de kerk van Rincon met zijn toren aan de noordelijke kant van het kerkgebouw.

Om deze zelfde redenen van evenwicht brengen tussen hoogland en laagland tussen Rincon en Playa, tussen noord en zuid, hebben de Bonaireanen hun voorgevels hetzij naar het noorden, hetzij naar het zuiden gebouwd.

De Beurs — Maandag 17 december 1984

Concert Orfeon "Crescendo"

WILLEMSTAD -- Het kerstconcert van Orfeón "Crescendo" onder leiding van Frank Davelaar biedt dit jaar als hoofdschotel het kerstoratorium van Camille Saint Saëns (1835 -- 1921) voor soli, koor en orkest.

Het oratorium (een jeugdwerk van de componist) is meer meditatief dan dramatisch van aard, hoewel het door diepzinnige tekstbehandeling toch de spanning kent van soms ingehouden en dan weer ongekunstelde uitbundige feestvreugde.

In alle delen is het orgel het dragende fundament, maar funktioneert het ook als solistische expressie- mogelijkheid.

Het strijkersensemble verrijkt van de ene kant de harmonie en brengt anderzijds karakteristieke melodische motieven aan.

Bijzonder boeiend is de verwerking van de harp, die in prachtige akkoordpassages welhaast als solo-instrument optreedt.

Solistische medewerking verlenen Barbara Newton, Bita van Buuren, Rita da Silva, pater Bernardino van Baars en Nic Moller.

Verder het Curaçaos Jeugdorkest (leiding Eric Gorsira) de harpiste Vera Stern en dr. Robert Rojer orgel.

Het concert vindt morgenavond om half negen plaats in de Kerk van Brievengat.

De Beurs — Vrijdag 14 december 1984

Richard Hooi draagt hedenavond voor op TV.

WILLEMSTAD - Het Departement voor Cultuur en Ontwikkeling zal in samenwerking met Tele-Curacao hedenavond om half tien het programma "Kachu" (Tros) presenteren. In dit programma zal mevrouw Imelda Valerianus (68 jaar) en de bekende dichter-voordrachtkunstenaar Richard Hooi gedichten deklameren.

Het programma zal d[illegible]dag a.s. om half zes worde[illegible]erhaald. De coördinatie is in handen van Gibi Basilio.

DE BEURS — Dinsdag 11 december 1984

GECOMBINEERDE KUNST IN TEXTIEL EN KERAMIEK

WILLEMSTAD —Arlette en Rhonna da Gosta Gomez opende op 8 december of[illegible]el tentoonstelling van gecombineerde kunst. Deze combinatie bestaat uit kunstvormen in textiel en keramiek met Caribische kleuren.

Arlette studeerde textiel kunstvormen in Engeland en in Italie. Rhonna studeerde aan kunstacademie's in Canada en Belgie, zij specialiseerde zich in kerramiek.

Deze twee kunstenaressen hebben hun werken gecombineerd en deze expositie is geheel nieuw voor Curacao. Het publiek is enthousiast en begrijpt de expressie en inspiratie van de kunstenaressen.

De expositie wordt gehouden in het Landhuis Brievengat en duurt van 9 tot en met 16 december. De tijden zijn van maandag - zaterdag van 9.30 - 12.30 en van 15.00 - 18.00 Ook is deze tentoonstelling te bezichtigen op woensdag - vrijdag - en zaterdag avond van 18.00 - 21.00 uur. U bent van harte welkom.

Gaita- en aguinaldos festival is succes

ORANJESTAD — In het Cas di Cultura had zondagavond voor de eerste keer op Aruba het festival van Gaita en aguinaldo plaats, dat georganiseerd werd door Leoncio Bislik, die ook als ceremoniemeester optrad. Hoewel hier en daar nog enkele kleine fouten te zien waren, is het festival een groot succes geworden.

Aguinaldo- groep van Aruba voor 1984 werd «Campanitas Navideñas», de traditionele gaita- groep werd «Tradicion Gaitero» en de moderne gaita-groep werd «Seleccion Gaitero». Het festival begon met de presentatie van de juryleden te weten Jeanine del Rincon, Ramon Ochoa Ruiz, Flor Croes, Eric Rincones en voorzitter Armando Croes. Aan het festival namen acht groepen deel die zowel voor gaita en aguinaldo konden optreden. Op de tweede plaats bij de aguinaldos kwam de groep «Los Jovenes Gaiteros» en bij de gaita «Campanitas Navideñas» op de tweede plaats. De populairste gaita- groep werd «Seleccion Gaitero» en aguinaldo- groep werd «Centro Bolivar y Bello».

De Venezolaanse gaita- groep «Los Tucucones» trad op als gast en gaf een goede show die erg in de smaak viel bij het publiek. Voor hun laatste lied dat gewijd was aan Aruba, «Aruba», een gedeelte in het Spaans en het andere deel in het Papiaments kreeg de groep een staande ovatie. Het festival werd besloten met overhandiging van trofeeën. De heer Bislik sprak de hoop uit volgend jaar weer met het festival te komen, met betere presentatie en zeker met deelname van meer groepen.

Amigoe 17-12-1984

Stinapa-voorzitter Raymundo Saleh:

Natuurrijkdom uitermate belangrijk voor toerisme

KRALENDIJK — Hoewel er in het algemeen positief gereageerd wordt op de werkzaamheden van de Stinapa, blijkt er toch nog steeds een bepaalde bevolkingsgroep moeilijk te doordringen van wat de Stinapa eigenlijk doet en beoogt. Er zijn zelfs mensen die overtuigd zijn van het feit dat de Stinapa hen belemmert hun brood te verdienen. Dat, aldus de voorzitter van de Stinapa op Bonaire Raymundo Saleh is volledig onjuist.

De voornaamste ervaringen van de Stinapa op Bonaire zijn gelukkig wel positief, vooral wat betreft het begrip dat er bestaat voor de bescherming van flora en fauna en de onderwaterwereld rond Bonaire. Een duidelijk voorbeeld van de betrokkenheid van de bevolking is duidelijk geworden toen enige tijd geleden de lora met uitsterven werd bedreigd. De gehele gemeenschap sloeg toendertijd de handen ineen, aldus voorzitter Saleh en er werden zelfs liedjes gemaakt over de lora, terwijl er daadwerkelijke actie werd ondernomen.

Een ander probleem is het verbod op speervissen, aldus Raymundo Saleh. De discussies over dit onderwerp laaien soms zeer hoog op, maar volgens Saleh is het een dringende noodzaak dat dit verbod gehandhaafd blijft. Opheffing zou een daadwerkelijke aanslag betekenen op de Bonaireaanse onderwaterwereld die vooral voor de Amerikaanse toeristen een enorme attractie is. Zoals onlangs algemeen adviseur Jopie Abraham in de eilandsraad lanceerde om de noordkant van het eiland van het speervisverbod te ontheffen, zo gelooft de voorzitter van de Stinapa Bonaire ook, dat er misschien bepaalde delen uitgezonderd zouden kunnen worden. Daar althans waar de Amerikaanse toeristen normaliter niet gaan duiken. De moeilijkheid in deze, aldus Saleh zal de uitoefening van de controle zijn. Er zijn momenteel wel enkele mensen die als buitengewoon politieagent mogen optreden in geval er een overtreding is van de natuurbeschermings wetten, terwijl het zelfs mogelijk zou zijn om vissersboten aan te houden, die personen met harpoengeweren vervoeren.

Binnen afzienbare ti d zal er precies worden aangegeven in hoeverre de Stinapa zelfstandig kan optreden ten aanzien van het onderwaterpark en daarvoor zal aan het adres van de brigadecommandant een schrijven worden gericht om meer agenten in buitengewone dienst te benoemen. Het probleem echter om volledig aan de doelstellingen te beantwoorden is ook bij de Stinapa een vaak voorkomend gegeven, aldus Raymundo Saleh. In ieder geval zal getracht worden in nauwe samenwerking met de overheid, die de noodzaak van de werkzaamheden wel inziet en zelfs stimulerend optreedt, de onschatbare waarde van het natuurschoon te behouden. Niet alleen kan de overheid financieel de helpende hand toesteken, maar bovendien kan de overheid ook alle medewerking verlenen om beschermingswetten voor te stellen en in te voeren, aldus Saleh.

Er behoeft volgens de Stinapa voorzitter niet aan getwijfeld te worden dat de natuurlijke rijkdommen van Bonaire groot zijn en dat dit van uitermate groot belang is voor het voortbestaan van de toeristenindustrie. In dit kader, aldus Saleh mag ook wel gezegd worden, dat de medewerking van de bevolking voor het grootste deel als positief wordt aanvaard, waarbij zelfs verschillende mensen spontaan een financiele bijdrage leveren.

AMIGOE

17-12-1984

KRALENDIJK — Het Racote songfestival voor vertegenwoordigers uit krante — radio en televisie wereld werd afgelo en vrijdag overtuigend gewonnen door Claudette Domacasse met Brindaremos por el. Op de tweede plaats eindigde Vincent Morris met Crei, terwijl Stanle Balenten met Aquella nuestra casa een eervolle derde plaats wist te bemachtigen. De beste presentatie was van Marlene Janga die met haar liedje La joula de oro echter niet in de prijzen viel. Tenslotte kwam Feliciano Piloto als meest populaire zanger uit de koker van de jury te voorschijn. Bi de foto: de vijf winnaars vlnr Vincent Morris, Marlene Janga, Claudette Domacasse, Stanley Balentien en Feliciano Piloto.

BEURS- EN NIEUWSBERICHTEN
WOENSDAG 19 DECEMBER 1984

Grote voorvechter cultureel akkoord Belgie-Antillen

GUUS BAL OVERLEDEN

WILLEMSTAD - Kortgeleden bereikte het Kabinet van de Gevolmachtigd Minister te Den Haag het droevige bericht van het overlijden van de heer August Bal. De heer Bal is steeds een grote voorvechter geweest om inhoudelijk gestalte te geven aan het culturele akkoord tussen Belgie en de Nederlandse Antillen.

Het is vooral te danken aan de heer Bal, als bezielende kracht, dat dit kulturele akkoord de inhoud heeft gekregen welke tot volle tevredenheid heeft kunnen funktioneren. De heer Bal is gedurende meer dan 35 jaar de motor geweest achter de creatieve expressie vorming in Vlaanderen en is degene geweest die het opnemen van genoemde vorming in het samenwerkongsprogramma binnen het kader van het culturele akkoord Belgie-Nederlandse Antillen heeft voorgestaan.

De wijze waarop de heer Bal onze gemeenschap is tegemoet getreden legde hier nog een extra accent op.

Zijn fundamentele respect voor onze volkeren en zijn grote kennis als pedagoog stelde hem in staat uit te gaan van onze eigen situatie, heeft bij ons vertrouwen geschappen in zijn persoon en in zijn aanpak.

De heer Bal is zich steeds bewust geweest hoe voorzichtig culturele samenwerking en uitwisseling moet worden benaderd bij een volk in wording, een volk dat bezig is haar eigen identiteit te vormen. Daarom heeft hij steeds gesneld dat wij hem continue in zijn werk moesten evalueren en bijsturen opdat er geen culturele beinvloeding plaats zou vinden laat staan ongewenste culturele beinvloeding vanuit België.

Steeds is hij ervan uitgegaan dat zijn enige bedoeling is de mens in de Nederlandse Antillen in staat te stellen kennis te nemen van methodes die in Vlaanderen zijn ontwikkeld op het gebied van de Creatieve Expressie Vorming (om de creativiteit en expressie, uitgaande van het eigene, door de Antillianen zelf te bevorderen. Hij stond op het principiele standpunt dat deze vormgeving de Antilliaan in staat zou moeten stellen het eigene te ontwikkelen en te bevorderen, zodat, de Antillianen zich te weer kunnen stellen tegen culturele beinvloedingen omdat die in sommige gevallen zelfs een gevaar kunnen betekenen voor het behoud van de eigen cultuur.

"Wij zijn de Belgische Regering erkentelijk dat zij ons een van haar beste deskundigen ter beschikking heeft gesteld ten behoeve van een zo belangrijk projekt als de creatieve aldus een persbericht van de RVD.

In Guus Bal is een man heen gegaan die, niet alleen van de Nederlandse Antillen en de Antilliaan is gaan houden en steeds bereid was een helpende hand toe te steken doch ook vooral iemand die ons met volledig respect is tegemoetgetreden. Moge de heer Bal in vrede rusten.

Amigoe
MAANDAG 17 DECEMBER 1984

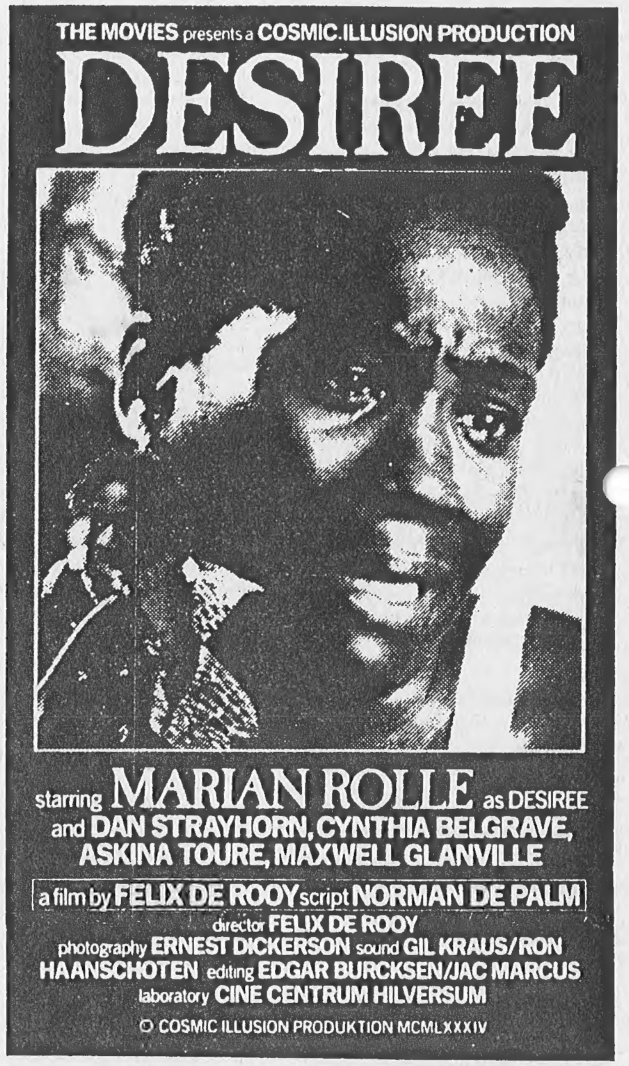
Expositie werk keramiek-cursus

KRALENDIJK — De werkstukken van de cursisten die gedurende drie maanden de keramiek-cursus hebben gevolgd van de bekende kunstenaresse Riet Verhoef — De Pree zullen deze week tentoongesteld staan bij Augustinus. De cursus die gegeven werd voor twee clubs van tien volwassenen was gericht op poppen-keramiek, die zijn geboetseerd van chamotteklei en bij 900° C zijn gebakken. Riet Verhoef die jarenlang docente in een creativiteitscentrum is gewwest heeft de lessen in haar eigen atelier gegeven. Er is overigens geen werk van de docente zelf te zien. Riet Verhoef-De Pree zal namelijk eerst met eigen werk een expositie verzorgen op Curaçao in april van het komende jaar.

Amigoe
DINSDAG 18 DECEMBER 1984

Hoofdrolspeelster komt over

"Desiree" op 28 december in premiere op Curaçao

WILLEMSTAD — De film "Desiree", een Antilliaans-Nederlands- Amerikaanse co- productie, gaat op 28 december op Curaçao in de premiere.

De film is een internationale co- productie, opgezet door de Antilliaanse kunstenaars Norman de Palm (scenarioschrijver/producent) en Felix de Rooy (regisseur). De film is in New York op lokatie opgenomen met een Amerikaanse rolbezetting waaronder Marian Rolle, Dan Strayhorn, Cynthia Belgrave, Askina Toure en Maxwell Glanville. "Desiree" is financieel gesteund door de Sticusa, Het ministerie van WVC en het fonds voor de Nederlandse film.

De film is een productie van Cosmic Illusions, een collectief van kunstenaars dat in 1976 op Curaçao door Felix de Rooy werd opgericht. Dit collectief houdt zich bezig met beeldende kunst, theater en film. Inmiddels heeft Cosmic Illusions zich via New York naar Amsterdam verplaatst, van waaruit exposities beeldende kunst, theater- en filmproducties gerealiseerd worden.

Op 15 november is de film in Amsterdam in premiere gegaan en draait momenteel in de zesde speelweek. Voor de premiere op Curaçao komt de hoofdrolspeelster Marian Rolle en de cameraman Ernest Dickerson speciaal uit New York over. Minister president mevrouw Maria Liberia Peters zal het woord voeren. "Desiree" draait in Theater de Tempel op 29 en 30 december om half negen 's avonds, op 3,4 en 5 januari en op 10, 11 en 12 januari.

Desiree is gebaseerd op een kort krantebericht dat de New Yorkse kranten haalde op Nieuwjaarsdag 1980. De film gaat over het leven in een wereldstad, over het leven van diegenen die een minimum bestaan leiden. Desiree is een vrouw die zo getergd is door haar claustrofobisch bestaan, dat ze over de streep gaat.

De Beurs

DONDERDAG 20 DECEMBER 1984

Muziekdiploma's uitgereikt

KRALENDIJK - Bij de onlangs gehouden eindexamens Algemeen Vormend Muziekonderwijs-A (AVM-A) van de Akademia di Musika Bonaire slaagden alle zeven kandidaten, waarvan 5 cum laude: Carlos Bregitha, Albertina Martis, Antonia Pietersz, Shirley Silië, Simeon Silië, Gregory Elodia en Solange Martina.

Dit unieke resultaat leverde het hoogste gemiddelde cijfer op dat ooit werd behaald door een studiegroep op de muziekschool. Alle geslaagden hebben het voornemen hun studie voort te zetten op de instrumentale opleiding voor Gitaar-A, die in januari 1985 zal beginnen.

Sinds de oprichting van de muziekschool in 1981 hebben 442 personen het AVM-A-diploma behaald. In het eerste kwartaal van 1985 zullen ongeveer 200, vijfde-klassers van alle basisscholen op Bonaire AVM-A-examen doen. Zij worden alle opgeleid door CCB-muziekpedagoog Rudy Bedacht.

Amigoe

WOENSDAG 19 DECEMBER 1984

Toekenning muziekprijzen

ORANJESTAD — Via TeleAruba is op 29 december 's avonds halfacht de uitreiking van de nodige prijzen van de muziekwereld, onder de naam "Motito y Rufo Wever". In een gesprek met Joy Kock — Aruba's promotor en coordinator op muziekgebied — vertelde deze dat ditmaal de keuze van de beste zangers, groepen, plaat enz. zal geschieden door een jury van veertig personen. Deze bestaat uit de staf van de nieuwsdienst van TeleAruba, de staf van de nieuwsdiensten van de radiostations, discjockeys, de beste kranten, grammofoonplaten zaken, opname- studio's, artisten en musici. Het Instituto di Cultura Aruba stelt de plakkaten beschikbaar die door gedeputeerde Frank Croes zullen worden uitgereikt. Tot slot volgt een cocktailparty in de studio van TeleAruba om het toekennen van de prijzen te vieren.

BEURS- EN NIEUWSBERICHEN

MAANDAG 17 DECEMBER 198

WILLEMSTAD -- Tijdens een feestelijke bijeenkomst zondagmorgen, 16 december 1984, werd het nieuw gebouw van de Stichting Curacaosche Radio Vereniging CUROM (Z-86) aan de Roodeweg 64, officieel in gebruik genomen. De officiele opening geschiedde door Z. E. Gouverneur Dr. Rene Römer. Met een schaar, aangeboden door de kleine Darianela Narvaez, knipte de Gouverneur een lint, gespannen voor de ingang van het gebouw door hierbij gadegeslagen door (geheel links) Direkteur Orlando Cuales en rechts de Voorzitter van de CUROM, Kees Grootens. De andere foto geeft een beeld van de drukte gistermorgen in het nieuwe Curom-gebouw op Otrabanda.

Versierde bomen in het Museum

Van niks kunnen kinderen alles maken

HET WAS ERG druk, gistermiddag rond de klok van vijf uur, bij het Curaçaosch Museum. Daar werd namelijk een tentoonstelling geopend van Kerstbomen die versierd waren door kinderen. Deze kinderen hebben in schoolverband gewerkt aan eigen gemaakte decoraties waarmee ze de bomen versierd hebben. Deze bomen staan in de twee grote expositie- zalen van het museum.

Ter verwelkoming van de talrijke aanwezigen en ook om de gulle en vaak anonieme sponsors te danken, sprak als eerste de voorzitter van het Curaçaosch Museum, de heer Schotborg. Na hem was het woord aan initiatiefneemster en voorzitter van The Innerwheel Curaçao, mevrouw M. Smeets- Muskus. Zij wees vooral op de bedoeling van de tentoonstelling, namelijk het stimuleren en ontwikkelen van de creativiteit van jonge mensen. Daarna opende — na een enkel woord — mevrouw Sonia Garmes de tentoonstelling door een lint door te knippen, waarmee de ingang van het museum tijdelijk 'afgesloten' was. Tweeëndertig leerlingen, elk vertegenwoordiger van een deelnemende school, lieten vervolgens rode, groene en witte balonnen op, hetgeen een feestelijke aanblik bood.

Door de grote belangstelling en ook door het voor twee zalen grote aantal bomen was het binnen een drukte van belang. Daarom was er zelfs een voorgeschreven looprichting aangegeven. En dan zag men de bomen!! Ik kan niet eens zeggen 'de een was nog mooier dan de ander'. Ik was blij dat de kreten van verbazing en van bewondering niet alleen van mij kwamen: iedereen was enthousiast over wat jonge mensen gepresenteerd hadden.

De bedoeling van de tentoonstelling, namelijk de creativiteit van kinderen te stimuleren, is zonder meer geslaagd te noemen. De kinderen hebben zichtbaar hun best gedaan, en de leerkrachten- achter- de- kinderen evenzeer. Dat laatste was veelal zichtbaar in de uniformiteit van versiering die haast elke boom vertoonde. De creativiteit kwam vooral tot uitdrukking in de variatie die elk kind in z'n eigen opdracht tóch had weten te realiseren.

De bomen zijn te benoemen al naar gelang een bepaalde decoratie dominant aanwezig is; voor wie zelf nog een originele Kerst- versiering wil ontwikkelen, volgen hier een aantal kinderlijke, maar zeer bruikbare suggesties: dekseltjes, bekertjes, Kerststalletjes, piepschuim- slingers, eigen gemaakte poppen, lampionnen van blikjes, closetrol- kokers, boontjes- kunuku, popcorn- slingers, vruchten van Curaçao, eigen gemaakte papieren slingertjes, trommelstokken, schelpjes (al of niet tot slinger verwerkt), pakjes, Kerstkaartjes, kunuku- huisjes, triplex- figuurtjes, grote en kleine kalebassen (met en zonder lichtjes), blaadjes, engeltjes en kaarsjes. Eigenlijk is het te veel om op te noemen. Ook was er regelmatig onder een Kerstboom een stalletje te zien. Het mooiste daarvan was ongetwijfeld het stalletje links achter in de hoek; dat was in zacht geel uitgevoerd en leken van klei; het was werkelijk héél mooi. Ook was er een eigen gemaakte poppen- kerststal, of een stalmet- inhoud die helemaal van kalebas gemaakt was, en een stalletje dat met geduldig figuurzaagwerk tot stand was gekomen.

Kinderen zijn bij dit soort uitdagende opdrachten haast niet te stuiten. Ze gaan 'er aan staan' en uit de totaliteit van hun beleving komt er dan een stukje schoonheid te voorschijn, waarbij ik haast zou wensen, dat leerkrachten nóg wat meer op de achtergrond bleven, om te zien waar het jongvolk dan uit zichzelf toe zou komen. Ik zou wel eens willen weten wie bijvoorbeeld op de gedachte kwam om een Kerstboom van muziek te voorzien. Was dat een onderwijzer(es) of een kind? De frèle stemmetjes die uit de boom opklinken, maken in ieder geval duidelijk, dat er mensen zijn die echt gelòven in Kerstmis.

Een puntje van kritiek heeft betrekking op het feit dat er een "mooiste" boom aangewezen kan worden door de bezoekers. Deze zullen bepalen welke boom het mooist, het origineelst, het meest Curaçaos is. Maar dat betekent, dat de school (die de meeste afgevaardigden kan 'optrommelen) zou kunnen pleiten voor het stemmen op 'haar' boom. Doordat niet iedere school 'even dicht' bij het museum staat, is dat niet juist. Het zou een goede zaak zijn, als de organisatoren, te weten Innerwheel Curaçao en het Curaçaosch Museum — met alle respect voor de wél eerlijke en niet chauvinistisch uitgebrachte stemmen — alsnog een onpartijdige jury zou vinden, die op basis van voor- afgesproken criteria een uitspraak zou doen over 'mooi', 'origineel' en 'Curaçaos'. Dat zou een gezonde rivaliteit ten goede komen en beter aansluiten bij de doelstelling van de actie.

Tot en met 30 december zijn de versierde bomen te bekijken en de kinderen die meegewerkt hebben, zullen ongetwijfeld de beste reclame maken voor deze tentoonstelling.

SYBREN PAUL

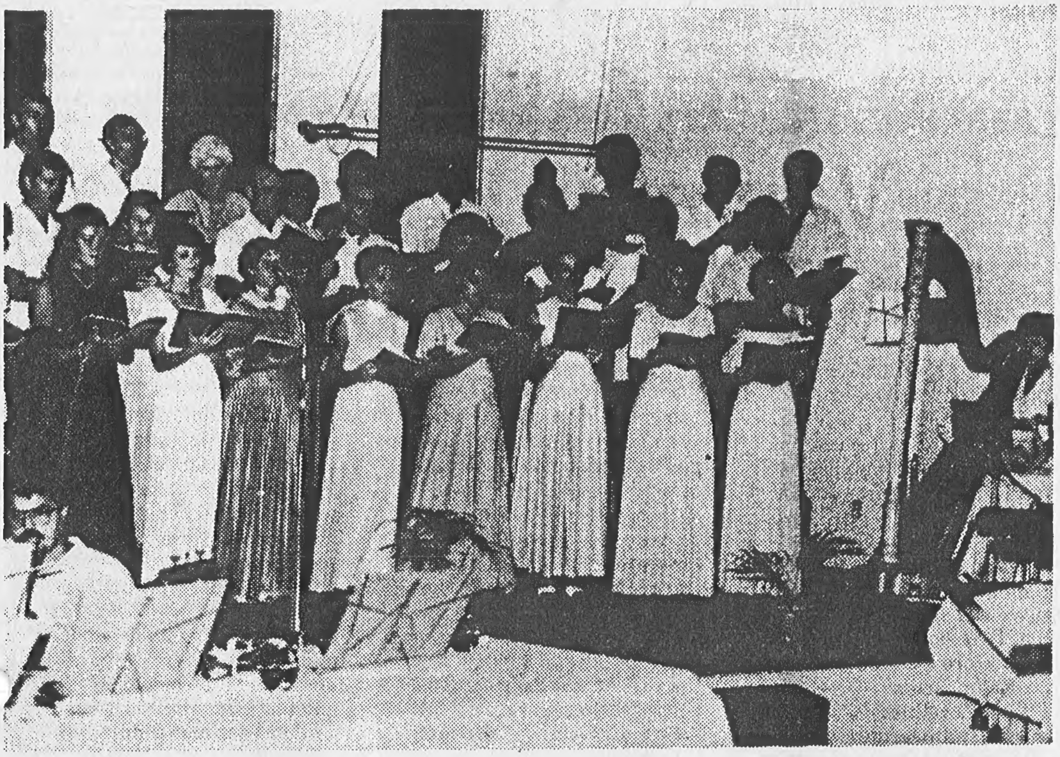

Amigoe
DONDERDAG 20 DECEMBER 1984

Op Sint Maarten

Familie Lynn exposeert

PHILIPSBURG — Sinds zaterdag 8 december is in restaurant annex galerie «Le Poisson d'Or» te Marigot een nieuwe expositie geopend. Ditmaal heeft de familie Lynn, bestaande uit Gloria, Martin, Peter en Robert, er haar schilderijen, beeldhouwwerken en printen tentoongesteld. Bij de meeste kunstwerken staat het onderwerp marktvrouwen centraal. Behalve dat dit werk weer aan vele mensen een aangename kunst- beleving zal kunnen bieden, is het werk ook te koop. De expositie zal geopend zijn tot en met 4 januari 1985. De galerie is dagelijks geopend van 11.00-23.00 uur en de toegang is geheel gratis.

KRALENDIJK — Afgelopen week had weer het traditionele kerstconcert van de Trans World Radio(TWR) plaats. Beide avonden trokken een volle zaal, waar het publiek getuige was van een uitstekend optreden van het TWR koor en verschillende solisten. Als elk jaar trok ook nu weer het optreden van het echtpaar George and Joann Cooper de aandacht, terwijl instrumentaal zowel pianiste Conny Canfield als harpiste Judy Janes uitblonk. Het optreden van de TWR medewerkers was in drie delen gesplitst, waarbij ongetwijfeld het laatste deel A celebration of Peace het meeste bij de aanwezigen aansprak. Bij de foto het gemengde koor van TWR met geheel rechts harpiste Judy Janes die niet alleen het koor begeleidde, maar bovendien een medley van Kerstliederen ten gehore bracht.

Kerstconcert Orfeon Crescendo

EEN STAMPVOLLE Brievengat- kerk was gisteravond weer het bewijs hoe geliefd de Kerst- concerten van het koor Orfeon Crescendo onder leiding van zijn energieke dirigent Frank Davelaar ontvangen worden. Dat lijkt mij geen wonder; ieder concert van hem draagt het stempel van een zoeken naar minder alledaagse werken. In dit geval kreeg Camille Saint- Saens de eer om zijn Kerst- oratorium uitgevoerd te zien. Een werk voor soli, koor en strijkorkest. Citerend uit het programma- boekje lezen wij: "Voor een jeugdwerk verbazingwekkend rijp (Saint-Saens was 23 jaar), toont het een volledige beheersing van vorm en stijl". En daarvan is geen woord te veel of te weinig gezegd. Zouden het aanvangs- recitatief en de eerste twee aria's misschien nog door een Schumann of Brahms geschreven kunnen zijn, het Benedictus en volgende delen dragen reeds volkomen de stijl van de latere meester: ritmische zwierigheid in begeleidings- figuren, inventieve melodische rijkheid, prachtig aangepast aan de tekst, volledige vorm- beheersing. Het steeds toenemend aantal vocalisten (duo, trio, kwartet, kwintet) geeft het geheel een dynamische stuwing die uitmondt in het juichende slotkoor. Een enkel ontsporinkje hier en daar deed niets af aan de goede tot zeer goede prestaties van koor, orkest en de solisten: Barbara Newton, sopraan; Bita van Buuren, mezzo- sopraan; Margaritha da Silva, alt; Bernardino van Baars, tenor; Nic Møller, bariton; Vera Stern, harp. Het orgel vervult veel meer dan slechts wat ondersteunende begeleiding; het is in dit oratorium een dragend fundament. Was Saint- Saens zelf niet een uitnemend organist? Dr. Robert Rojer mag wat mij betreft bij de solisten ingedeeld worden. Hoewel nog niet van een optimale vertolking gesproken kan worden (om tegen die schelle televisie- lampen aan te zingen, lijkt mij geen lolletje), heeft Orfeon Crescendo het weer eens geleverd.

Na de pauze wat Kerstlijk Kleingoed. Het is altijd een boeiend muzikale ervaring om bekende liederen als «Good King Wenceslas» of «Deck the Hall» in een modern harmonisch jasje gestoken te horen. Mijns inziens worden ze er vaak beter van. Zeer interessant was «Sir Christmas» van William Mathias, een moderner lied. Het liefelijke «Quelle est cette odeur», met een bariton- solo van Erich v.d. Hoeven, was een muzikaal verademingspuntje na de ernst van het «Fallt mit Danken» uit het Weinachts- oratorium van Bach. Met het «Benedictus» van Hummel, en bloemen voor de solisten hebben wij Frank's Kerstconcert voor dit jaar weer gehad.

LANDHEER

Restauratiekosten Slagbaai tot 8 ton teruggebracht

KRALENDIJK — De restauratie van de gebouwen op Slagbaai is teruggebracht tot een bedrag van achthonderdduizend gulden. Het project was in eerst instantie beraamd op 1,7 miljoen gulden, maar gezien de financiele situatie die ook de goedkeurig van de projecten niet onberoerd heeft gelaten, zal het project Slagbaai wel met Nederlandse financiering worden aangevraagd, maar tegen een aanzienlijk lager bedrag dan oorspronkelijk in de bedoeling lag.

Volgens de voorzitter van de Stinapa Raymundo Saleh was het een zaak van uiterste noodzaak om de kosten met bijna de helft terug te brengen. Het project is momenteel in de laatste fase en opnieuw zal de Nederlandse regering benaderd worden voor de financiering. Het ligt in de bedoeling, alsdus de voorzitter van de Stinapa, dat nog voor het eind van deze maand het project zal worden aangeboden, als een van de projecten in de sociaal-educatieve sector, waar gewoonlijk een financiering van 75 procent wordt gegeven, terwijl het restant van 25 procent - en in sommige gevallen slechts 15 procent - door de aanvrager zelf wordt ingebracht. Het ligt in de bedoeling dat wanneer de gebouwen op Slagbaai eenmaal gerestaureerd zullen zijn, er groepen gebruik kunnen maken van dit centrum. Daarbij ligt het in de bedoeling, aldus voorzitter Raymundo Saleh, dat de wegen in het park zelf ook verbeterd zullen worden.

Vooral de laatste hevige regenval heeft ertoe bijgedragen dat het vrijwel onmogelijk is om nog op een normale manier door het nationale park te rijden, aldus Saleh. Dat zal op korte termijn verbeterd moeten worden en indien mogelijk wel met materiaal dat voorhanden is om het karakter van de wegen in het Nationale Park geen geweld aan te doen. Er zal in ieder geval, aldus de Stinapa-voorzitter geen asfalt gebruikt kunnen worden in het park. Vermoedelijk zal de financiering door de Europees Economische Gemeenschap (EEG) gebeuren en dat betreft dan de wegaanleg naar het nationale park. De restauratie van de gebouwen op Slagbaai is een project wat daarvan echter geheel los staat.

Saleh sprak de hoop uit, dat de Nederlandse regering zo spoedig mogelijk groen licht zal geven voor het restauratieproject, zodat ook de werkzaamheden op korte termijn kunnen aanvangen. Het gedeelte dat de Stinapa zal bijdragen van het totale project is ingeschat op 25 procent en dat is de waarde van de grond die de Stinapa inbrengt.

Piano-recital Wim Statius Muller

IN DEZE DRUKKE tijd van concerten, toneel- en andere uitvoeringen mag de bezetting van de zaal van Centro Pro Arte voor een piano-recital verheugend genoemd worden. Allicht: Wim Statius Muller heeft hier vele vrienden en bekenden die zijn carrière van tempo doeloe af hebben kunnen volgen, en die dit piano- recital met vreugde begroet zullen hebben.

Wie hem nog nooit heeft horen spelen, zal zijn verfijnde, smaakvolle en doorleefde speeltrant opvallen. Nooit grof, altijd even beheerst met grote aandacht voor subtiliteit en klank- verfijning, waar vooral Debussy en de Antilliaanse dansen (van hemzelf) duchtig van profiteerden.

Na enige verkenning van de vleugel met twee Sonates van Scarlatti presenteerde hij van Van Beethoven de Sonate op. 109. Een van de laatste sonates dus, waar Van Beethoven de streng klassieke paden verlaat, en met "romantische empfinding" op verkenning uitgaat. Het mooie derde deel is daar getuige van, en Wim Statius Muller kwam naar mijn mening toen echt "los" en is de verdere avond "los" gebleven. Daar bedoel ik mee te zeggen dat van dat ogenblik af alleen de piano en muziek overkwam op de wijze die hij op dat moment bedoelde. Van Beethoven schri ft boven de aanvang van het derde deel: «Gesangvoll, mit innigster Empfindung». Dat is beslist geen aanwijzing om er maar wat op los te zwijmelen, maar Statius Muller wist hier een prachtig evenwicht te bewaren tussen vereiste Empfindung en pianistieke beheersing.

Vervolgens drie klankjuwelen uit de «Estampes» van Debussy: Pagodes, met zijn Javaanse gamelan- klanken, de zwoele avond in Grenada met zijn prevalerend habanera ritme, en de Parijse tuinen in de regen. Met misplaatst sadistisch genoegen zie ik altijd uit naar die laatste gevaarlijke mep, die doorgaans alleen op een grammofoonplaat raak is, maar Wim zag geen probleem: raak! Alle drie de stukken werden met liefde voor klank- detail en subtiele toonvorming gerealiseerd.

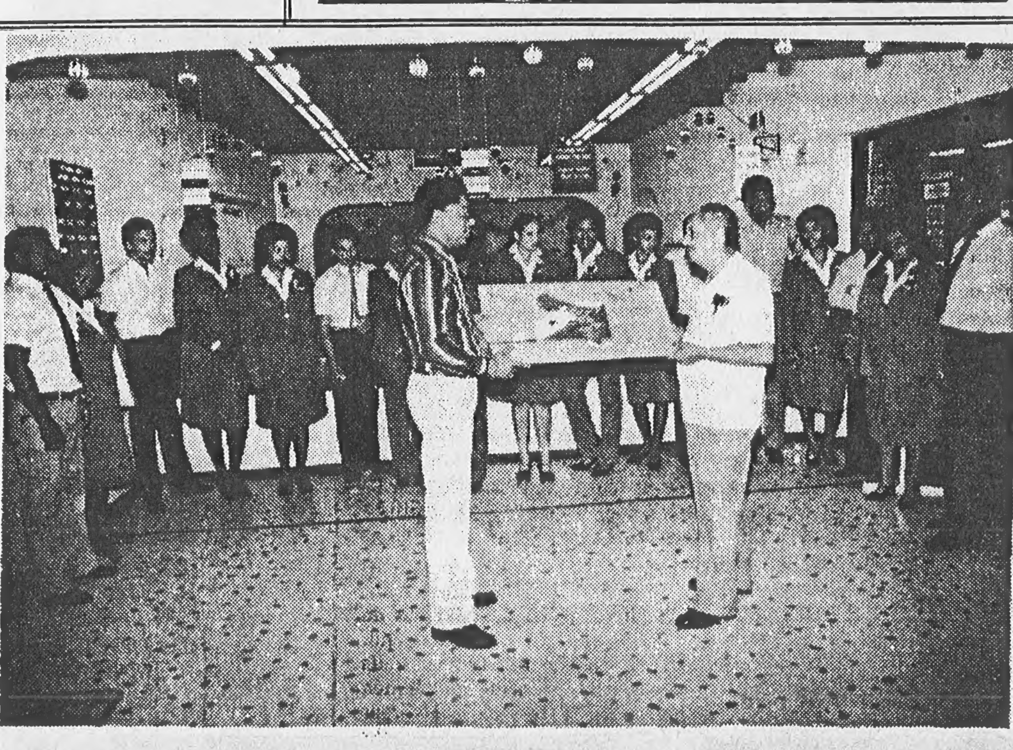
Na de pauze een allerplezierigste kennismaking met de derde Sonate van Kabalefski. Spitse thema's, virtuose doorwerkingen in een kennelijk cyclische vorm smelten de drie delen tot een geheel. Eerlijke en prachtige muziek.

Zes Antilliaanse dansen van de hand van Wim Statius Muller himself besloten deze piano- voordracht. Zoals Chopin zijn Polonaises en Mazurka's in gestileerde vormen goot, zo zijn ook deze dansen als zodanig bedoeld. Ragfijn geciseleerde miniatuurtjes muziek, even ragfijn gespeeld. Met nog twee Antilliaanse dansen als toegift werd dit recital besloten.

LANDHEER

De Beurs

Donderdag 20 december 1984

KRALENDIJK - De foto geeft een beeld van de overhandiging van een schilderij door de dichter-kunstenaar Nene Provence aan de direkteur van de Maduro & Curielsbank Bonaire de heer Evert Piar in aanwezigheid van het voltallige personeel. De heer Provence doet dit uit dankbaarheid dat de Bank 25 jaar lang hem trouw zijn salaris uitbetaalde.

BIJ INGAAN STATUS APARTE VAN ARUBA

Naar mening van drs Naaldijk

Gedeeltelijke verzelfstandiging bepaalde afdelingen van Bureau Cultuur en Opvoeding

WILLEMSTAD — Bij het ingaan van de status aparte van Aruba op 1 januari 1986, zullen er bij verschillende landsdiensten de nodige veranderingen plaatsvinden. Ook voor het departement van Onderwijs worden er veranderingen aangedragen, waarbij ondermeer het Bureau Cultuur en Opvoeding werd doorgelicht. Voor de meeste afdelingen die onder haar auspiciën vallen, is het voorstel aangedragen om er of een zelfstandige instelling van te maken of deze onder te brengen bij een andere dienst of Ministerie.

Drs Rudy Naaldijk, directeur van het departement van Onderwijs, heeft in opdracht van de regering een uitgebreid rapport geschreven over de mogelijkheden voor dit departement na de uittreding van Aruba. In het ontwerp- werkplan voor de opstelling van het rapport, stelt de minister van Onderwijs dat de mogelijkheid om cultuur in te voeren in een nieuwe constructie van het departement van Onderwijs, nauwgezet bekeken moet worden. In dit kader heeft Naaldijk uitgebreid aandacht besteed aan het Bureau Cultuur en Opvoeding in het rapport getiteld:

Het Ministerie van Onderwijs van de Antillen van de Vijf, waaraan de Amigoe onlangs uitgebreid aandacht besteedde.

Naar hij in de inleiding van het hoofstuk stelt, is er bij het onderzoek alleen in beschouwing genomen welke taken nog een landelijk karakter hebben en eventueel overgebracht kunnen worden bij het departement van Onderwijs. Onder het Bureau voor Cultuur en Opvoeding vallen de instellingen: Voogdrijraden, het Gouvernements Opvoedings Gesticht (GOG), de afdeling Archeologie en Antropologie, de afdeling Algemene culturele betrekkingen en wetgeving, de afdeling Culturele vorming en Voorlichting en de afdeling Administratie en documentatie. Verder de Erediensten en het Bureau Sport- aangelegenheden.

Voor wat betreft de Voogdijraden stelt Naaldijk voor, deze als zelfstandige instituten bij het ministerie van Justitie onder te brengen. Als argument hiervoor gebruikt hij, dat ondanks het feit dat de raden formeel nog tot het Bureau Cultuur en Opvoeding behoren, zij reeds geruime tijd een autonoom bestaan leiden. Uiteraard zal de Arubaanse raad naar het land Aruba overgaan.

Het Gouvernements Opvoedings Gesticht (GOG) kan volgens de departements- directeur eveneens een zelfstandige vorm krijgen en eveneens onder het ministerie van Justitie vallen. Ook voor deze instelling geldt, zo stelt het rapport, dat het al geruime tijd een zelfstandig bestaan leidt. Met Aruba moeten te zijner tijd afspraken worden gemaakt, indien Aruba beslist nog pupillen naar deze instelling te sturen.

De Afdeling Archeologie en Antropologie (Archeologisch/ Antropologisch Instituut Nederlandse Antillen, AAINA) krijgt, indien de aanbevelingen van Naaldijk worden opgevolgd, een stichtings- vorm. In het rapport wordt gesteld, dat het moeilijk wordt een instituut als het AAINA naar alle eilanden te decentraliseren. "Het lijkt erg kostbaar. Bovendien zal het lang duren de nodige deskundigen in dienst te hebben. Het ware wellicht te adviseren dit instituut, waar nodig, te verstevigen en voorlopig als landsinstelling te handhaven. De omvorming van dit instituut tot een stichting valt te overwegen, zeker daar die vorm de mogelijkheid biedt om ook via andere kanalen subsidies te ontvangen". Er zal dan wel aandacht besteed moeten worden, zo vervolgt het rapport, aan de rechtspositie van het personeel. Te zijner tijd zal de afdeling Aruba overgaan naar het Land Aruba.

Voor de afdeling Algemene Culturele Betrekkingen en Wetgeving wordt aangeraden deze in zijn geheel over te brengen naar het departement van Onderwijs.

De afdeling Culturele vorming en Voorlichting zou volgens Naaldijk overgeheveld moeten worden naar de Regerings Voorlichtings Dienst (RVD). Naaldijk stelt dat er nog genoeg landelijke taken zijn, die deze afdeling nog kan verrichten. Wel wordt aangeraden om bij overplaatsing naar de RVD, de mogelijkheid in te bouwen dat zowel Cultuur, Onderwijs en andere diensten van deze afdeling gebruik kunnen maken in samenspraak met de RVD. De taak betreffende aankoop van kunstwerken en in bruikleen geven van deze aan de Landsdiensten kan, na geinventariseerd te zijn, worden over gedragen kan aan het departement van Onderwijs, zo vervolgt het rapport. Deze taak is ingevoerd bij wijze van subsidie ter stimulering van artiesten. De kunstwerken worden in bruikleen afgegeven aan diverse lands- diensten. Er moet echter wel een bijgewerkte inventaris van de stukken moeten worden ingeleverd. Wat betreft Aruba zal het een en ander bij de verdeling van de inboedel in bespreking genomen moeten worden.

De afdeling Centrale Administratie en Documentatie is naar mening van Naaldijk een onduidelijke instelling. Het is niet duidelijk wat documentatie hier inhoudt, vindt hij. De afdeling administratie is opgedeeld in verschillende afdelingen, ook hier is geen duidelijkheid over. Er wordt dan ook voorgesteld deze afdeling door het Centraal Bureau Personeels Zaken (CBPZ) door te laten lichten.

Voor wat betreft de Erediensten stelt Naaldijk tenslotte, dat deze in zijn geheel over gebracht kunnen worden naar het Centraal Bureau voor Personeelszaken. Het Bureau Sportaangelegenheden kan grotendeels naar de eilanden decentraliseren. Landelijk kunnen dan de adviseringen ten aanzien van subsidies gehouden worden en de internationaal- organisatorische coördinaties, kunnen dan overgebracht worden naar het departement van Onderwijs, aldus het rapport van Naaldijk.

Ta ken tin sanger di kakalaka?

Prachtig spel in lustrum-toneel

ORANJESTAD — Op 17, 18 en 19 december vonden er in Cas di Cultura vier voorstellingen plaats van het toneelstuk TA KEN TIN SANGER DI KAKALAKA?, geschreven en geregisseerd door Burny Every, ter gelegenheid van de vijfde lustrum van het Colegio Arubano.

Nu is het misschien niet gebruikelijk om over een schoolvoorstelling en nog wel een gelegenheidsstuk achteraf iets te schrijven, want zoiets moet toch per definitie gunstig uitvallen en de goedbedoelde prestatie prijzen?

Dat ik over deze voorstellingen toch schrijf (ik zag die van dinsdagavond) vindt zijn oorzaak in de omstandigheden dat volgens mij de opvoering ver uitging boven beschermend neerbuigende aanduidingen als 'schoolvoorstelling' en 'gelegenheidsstuk'.

Dat betreft ten eerste het stuk zelf. Een vereenzamende weduwnaar en zijn twee opgroeiende dochters raken alle drie in emotionele moeilijkheden (dat kan iedereen overkomen die geen koud

Vervolg p.12

Vervolg Prachtig spel — — —

kakkerlakkenbloed heeft), maar dankzij de hulp van anderen en vooral! hulp aan elkaar raken ze er weer bovenop en ligt een toekomst voor hen open.

Dit algemene thema plaatste Burny Every tegen een echt Arubaanse setting qua uiterlijke omstandigheden als carnaval, het Colegio, de Arubaanse jeugd, Lago, gaita's en dandé enz.; maar ook —en belangrijker— tegen de aan onze maatschappij inherente karakteristieken. In het stuk worden vier talen gesproken; we komen hier op Aruba allemaal ergens vandaan: Curaçao, Grenada, Dominica, Santo Domingo, Nederland... En we moeten hier allemaal met elkaar leven. Wat is typisch Arubaans?

Burny liet aan het eind van het stuk zien dat ondanks de sombere ook voor deze culturele smeltkroes die Aruba is, een toekomst openligt.

Met dit stuk is de toch al niet uitgebreide Arubaanse toneelliteratuur weer een belangrijk stuk rijker geworden. Op deze manier is er tot nu toe nog geen toneel over de Arubaanse maatschappij geschreven.

Maar een toneelstuk met zijn geschreven dialogen komt pas tot leven door het spel. En dat is een tweede argument voor mij om te schrijven.

Toneel is uitbeelding van situatie. Het was verrassend te zien hoeveel juist hier bereikt werd, waardoor woordeloze scénes sprekender werden dan dialogen met uitvoerige commentaren. Hier werd niets uitgelegd maar gedemonstreerd door stil spel en door een ritmisch scéneopbouw vol herhalingen en tegenstellingen. Burny Every heeft hier enorme regieprestatie geleverd, waarvan vooral een perfecte timing opviel. De veel voorkomende stukken muziek aan diverse culturen ontleend, de dans en de prachtige kostuums werkten daarbij sfeerondersteunend en zelfs sfeerbepalend aan mee.

Van de spelprestaties van al of niet ervaren volwassen, of onervaren en jonge spelers die hier allemaal samen optreden, wil ik er één noemen, omdat deze verrassend expressief en zó technisch verzorgd was, dat ze geheel natuurlijk overkwam. De jongste dochter Sandra (gespeeld door Sandra Jacopucci) verdient een extra pluim voor haar prestatie.

Een schoolvoorstelling? Jazeker! Een gelegenheidsstuk? Ook! Tekortkomingen die aan dat soort toneel inherent zijn waren ook niet geheel te vermijden. Echt storend vond ik alleen dat de juiste belichting het zo vaak liet afweten. Maar waarom daarover uitweiden als de totale produktie bijzonder goed te noemen is.

In januari zijn er nog een aantal publieksvoorstellingen gepland. De prestatie die nu geleverd is verdient het dat die de volle aandacht van het publiek zullen krijgen.

W.R.

MAANDAG 24 DECEMBER 1984

AMIGOE

Culturele contacten met Venezuela anders dan met Nederland

Sticusa zal beleid van OKSNA niet doorkruisen

—door B. JOS DE ROO—

DEN HAAG — In 1981 nam de Antilliaanse Ministerraad de nota kultuur- beleid aan. Daarin werd aangedrongen op de vorming van een Overlegorgaan Kulturele Samenwerking Nederlandse Antillen (OKSNA).

Op 9 mei 1984 werd op Bonaire de samenwerkings- overeenkomst ondertekend voor dat overlegorgaan. In deze OKSNA namen zitting: de gedeputeerden van Kultuur van de verschillende eilandgebieden, behalve Aruba, en de minister van Kultuur. Eerder zette prof. Harry Hoetink in de Amigoe uiteen dat tweederde deel van de huidige Sticusa- begroting gefaseerd zal worden overgeheveld naar de OKSNA. Toen vice- voorzitter Angel Salsbach en ambtelijk secretaris Jacques Hermelijn in België en Nederland waren om besprekingen te voeren, was dat de gelegenheid om de OKSNA zelf aan het woord te laten.

Angel Salsbach moet lachen, als ik zeg dat velen verwachten dat de OKSNA nu eens een Antilliaans orgaan, dat buiten partij- politiek gekrakeel gehouden wordt. Salsbach: "Ja, we hebben binnen het OKSNA nooit last gehad van partij- politieke invloeden. De samenwerking is tot nu toe uitstekend. We werken op basis van continuïteit. Wat ondertekend is, blijft van kracht. We hebben ook niets kunnen merken van de regerings- wisseling op landelijk en eilandelijk niveau. Een week na de regeringsverandering moesten wij op deze dienstreis om een aantal zaken hier te regelen. Ik geloof niet dat het van invloed is op ons werk, dat er een andere regering gekomen is. Het werk moet gewoon gedaan worden. Wij zijn in feite ambtenaren die met bepaalde zaken belast zijn. Vele regeringen komen, vele regeringen gaan, ministers komen, ministers gaan, maar ja, die ambtenaren die moeten het blijven doen."

Opvallende afwezige in de OKSNA is Aruba. Salsbach: "Aruba is ook uitgenodigd om deel te nemen aan de besprekingen die tot de oprichting geleid hebben. Ze stonden er wel positief tegenover en ze willen ook wel kulturele banden en samenwerkings- vormen met de andere eilanden houden, maar omdat ze op 1 januari 1986 een aparte status krijgen, waren ze nog wat voorzichtig om op dit moment toe te treden tot de OKSNA. Maar de mogelijkheden voor Aruba zijn nog steeds open om deel te nemen."

Volgens Hermelijn is het niet zo, dat het OKSNA een groot ambtelijk apparaat hoeft te hebben. Hermelijn: "De gelden die eerst naar Sticusa gingen, worden in de toekomst overgemaakt op de rekeningen van de eilandgebieden. De OKSNA is het apparaat om gezamenlijk te komen tot beslissingen hoe de gelden verdeeld moeten worden. De eilanden zelf verzorgen dan hun eigen eiland. De gelden komen dus niet naar de OKSNA toe, we zijn geen kashouder. We hoeven dus helemaal geen log apparaat met een comptabiliteits- afdeling te worden."

Tot nog toe gingen de Sticusagelden vooral naar de Antillen via de kulturele centra. Waarom bevredigde dat niet? Salsbach: "Nou, ik weet niet in hoeverre dat niet bevredigde. Eén zaak is zeker wel het geval: de kulturele centra konden volledig onafhankelijk van iedere beleids- optiek van de overheid functioneren. En het staat natuurlijk vreemd dat Nederland via een stichting, de Sticusa, gelden stuurt naar de Antillen, die dan weer worden opgevangen door de kulturele centra, waardoor de mogelijkheid ontstaat, dat zaken gefinancierd worden, die zelfs zouden kunnen indruisen tegen het beleid van de Antilli-

zie verder p. 13

Vervolg Sticusa zal beleid - - - -

aanse overheid. Gelden die niet via de overheid in de kulturele centra gebracht worden, kunnen ze voor van alles gebruiken, maar gelden die door overheidsbemoeienis binnenkomen, die moeten passen in het kultuurbeleid."

Als ik zeg dat het de Antilliaanse overheid dus stoorde, dat de Nederlandse overheid indirect kultuur- beleid kon voeren op de Antillen, antwoordt Salsbach voorzichtig: "Die mogelijkheid kun je theoretisch achten. Of het in de praktijk ook zo gebeurde, dat is niet direct aanwijsbaar. We kunnen aan de andere kant ook stellen dat de Nederlandse Antillen voor 1981 zelfs niet over een nota kultuurbeleid beschikte. Pas nu kunnen we een gericht kultuur- beleid voeren."

Volgens de nota kultuur- beleid is kultuur een zaak van de eilandgebieden zelf. De OKSNA bepaalt de verdeling van de verschillende gelden. Klopt het dat Bonaire dus zou kunnen bepalen zijn deel hoofdzakelijk te gebruiken voor het stichten van buurthuizen, terwijl Curaçao bijvoorbeeld zijn deel zou kunnen besteden aan de ontwikkeling van dans en muziek?

Salsbach: "Ja, zoiets zou kunnen gebeuren. De eilanden zijn volkomen zelfstandig in het bepalen van het eigen beleid. Maar dit wordt binnen het OKSNA besproken in een begrotings- overleg en dan zullen we niet alleen kijken naar een verdeling van de gelden, maar ook naar de bestemming van de gelden. We kunnen bijvoorbeeld besluiten af te wijken van de normale verdeel- sleutel die tot nog toe is gehanteerd door Nederland. We kunnen een bepaald eiland meer geven dan normaliter het geval is, maar dat is dan een besluit van de OKSNA, waar iedereen aanwezig is. De kleinere eilanden zouden bijvoorbeeld ontzettend lang moeten wachten en gelden moeten oppotten om bepaalde initiatieven te kunnen nemen. Via de OKSNA kunnen we besluiten dat een kleiner eiland in één jaar over een bepaald bedrag kan beschikken, zodat het in elk geval een basis kan leggen voor de kulturele infrastructuur."

De OKSNA wil de kulturele zaken op intereilandelijk gebied, binnen het koninkrijk en op internationaal gebied behartigen. Maar waarom maakte het OKSNA verschil tussen de kulturele zaken binnen het koninkrijk en internationaal? Beide zijn immers toch internationaal? Hermelijn verbaasd: "We zijn nu eenmaal deel van het koninkrijk, dus je kan niet gaan vergelijken tussen de kulturele samenwerking tussen twee delen van het koninkrijk en het kultureel overleg met een andere mogendheid. Dat lig anders."

Staatsrechterlijk wel, maar het zal in de praktijk toch weinig verschil maken of de OKSNA met Nederland overleg pleegt over kulturele uitwisseling of met Venezuela?

Hermelijn: "We hebben vierhonderd jaar samen met Nederland een ontwikkeling doorgemaakt. Je kunt niet zonder meer stellen dat de kulturele contacten die we met Nederland hebben, dezelfde zijn als die we met Venezuela hebben. Ze liggen op een ander vlak. Je hebt met Nederland de staatkundige verhoudingen, het verleden, de familiebanden, de verhoudingen die de laatste vijftig, zestig jaar ontstaan zijn. Je kan moeilijk zeggen dat hetzelfde met Venezuela het geval is."

Dus Nederland heeft bij de OKSNA een streepje voor?

Salsbach: "Nou streepje vóór niet. Het is zeer zeker het geval dat Nederland onze kultuur als totaal gedrags- patroon meer beïnvloed heeft dan Venezuela. Nu we in het kader van ons kultuur- beleid met de eigen geest en het eigen lichaam naar de onafhankelijkheid werken, betekent het, dat de kulturele beïnvloeding die Nederland door de tijden heen teweeg gebracht heeft, beetje bij beetje omgebouwd dient te worden. Want als we ons blijven voelen als een stukje Nederland in het Caribisch gebied, dan komen we nooit waar we toch een keer naar toe moeten gaan. Dus is het van groot belang dat Nederland ons op dit moment meer helpt om het eigene te realiseren dan bijvoorbeeld Venezuela er behoefte aan heeft."

In Nederland hebben de heren Salsbach en Hermelijn besprekingen gevoerd met de ATM, de NOS- televisie en de Wereldomroep over de overheveling van 100.000 gulden van de begroting van de Sticusa naar de Antillen voor de produktie van televisieprogramma's. Is er al besloten wat er met dat geld gedaan gaat worden?

Hermelijn: "De bedoeling is dat de tv- produkties door kunnen gaan. Op dit moment is er een kinderserie bezig over de historie. Kinderen wandelen door de geschiedenis en maken kennis met de verschillende ontwikkelings- fasen van onze gemeenschap. Op Aruba is een produktie over Boy Ecury tot stand gekomen. Wij zijn zeer gebaat bij een eigen produktie, waar wij zelf bepalen hoe we dat doen en waarbij we onze eigen normen handhaven. Die honderdduizend gulden kunnen we dus zeer goed gebruiken om deze produkties voort te zetten in een samenwerking tussen de ATM en Radio Nederland Wereldomroep".

Ook is in Nederland gesproken met de Sticusa. Hermelijn: "Zoals u weet, zullen de Sticusa-hulpfondsen overgeheveld worden naar de Antillen. Van onze zijde hebben we alles in het werk gesteld om op de Antillen klaar te zijn om die fondsen per 1 januari 1985 te ontvangen. Om verschillende organisatorische redenen van de Sticusa hebben we gezamenlijk besloten dat het beter is de overheveling van het geld te faseren over een aantal jaren. Met de Sticusa hebben we daarover gesproken. We zijn het erover eens dat het enorm belangrijk is dat er tijdens deze periode een hechte samenwerking is tussen de Sticusa en de OKSNA, opdat de gelden die worden overgeheveld, maar die in een bepaald jaar nog voor de verantwoordelijkheid van de Sticusa zijn, niet op een manier gebruikt worden, dat zij ons kultuur- beleid zouden doorkruisen."

In Den Haag zijn ook besprekingen gevoerd met het Nederlandse kabinet voor Nederlands-Antilliaanse Zaken. Salsbach: "Dat heeft bijzonder veel te maken met de overheveling van de gelden. Voor ons was het belangrijk om een voorbespreking te hebben over de vraag, hoe we de procedure van de overheveling zullen aanpakken. Omdat het over vijf jaar gespreid gaat, zitten er talloze problemen aan vast. Er zijn bijvoorbeeld gelden die op een bepaald moment overgemaakt moeten worden, maar Sticusa heeft nog lopende afspraken en contracten met mensen die werkzaam zijn op de Nederlandse Antillen. Deze overhevelingen mogen die mensen zeer zeker niet treffen. We moeten bovendien oppassen dat we door deze zaken geen mensen verliezen die goed werkzaam zijn op de Nederlandse Antillen. Er is ook een afspraak, dat we ervoor moeten zorgen dat er geen kapitaalsvernietiging plaats vindt, dat zaken die in de loop der tijden zijn opgebouwd en goed functioneren, de kans krijgen om voort te bestaan en niet bedreigd worden. Zaken zoals de muziekscholen."

Ook in België zijn besprekingen gevoerd. Hermelijn: "Dat is in het kader van het kultureel akkoord. We hebben hele goeie ervaringen met de uitvoering van programma- punten uit dit akkoord. We willen de continuïteit van die programmapunten veilig stellen. Ik wil er twee noemen: het project creatieve expressie, een project dat gaat over de didactiek en de pedagogiek op het gebied van de creatieve expressie in de scholen en de buurthuizen, en ook een project over etno- musicologie, het vastleggen van oude muziek en muziek- instrumenten van de Nederlandse Antillen. Van Belgische zijde heeft men alle medewerking getoond om deze projecten te continueren."

Is het zo dat Aruba door niet deel te nemen aan de OKSNA na 1 januari 1986 zijn kulturele contacten met België verliest?

Salsbach: "Dat durf ik zo niet te stellen. Er zijn talloze modaliteiten mogelijk. Ze kunnen apart een kultureel akkoord met België sluiten, of ze kunnen beslissen met de rest te participeren in zulke kulturele akkoorden. Maar ze hebben nog niet uitgesproken wat ze gaan doen."

Maar als de toestand blijft zoals die nu is, Aruba staat buiten de OKSNA en heeft geen samenwerkings- akkoord met België, dan valt het uit de boot?

Salsbach: "Misschien kunnen ze dan apart eentje met België sluiten, dat weet ik niet, dat moet Aruba maar zelf zien, hoe ze dat gaan regelen in de toekomst."

Hermelijn: "Misschien kan ik nog iets aanvullen. Juist gezien in het licht van wat er moet gebeuren na 1 januari 1986 heeft de regering ook iemand van het Arubahuis in Den Haag uitgenodigd om zowel de besprekingen in Hilversum over de televisie, als die in België over het kultureel akkoord mee te maken. Dan weten ze hoe het gaat en dan kunnen ze zelf hun conclusies trekken, hoe ze verder willen gaan."

F.B. Tromp bij zevende lustrum CCA:

Mooiste geschenk: meer stukken voor ons museum

ORANJESTAD — In besloten kring — alleen de aangesloten vereniging en stichtingen waren uitgenodigd — herdacht de stichting Cultureel Centro Aruba (CCA) zondagavond in Fort Zoutman het feit dat de stichting 35 jaar bestaat. In een gesprek met CCA voorzitter F.B. Tromp — die deze taak overnam van de heer Jan Beaujon die tien jaar de leiding van het CCA had — wees deze erop dat het feest alleen in besloten kring gevierd wordt. Aanstaande zondag staat nog een groot Dande Festival op het programma, dat van vijf tot negen uur in Fort Zoutman wordt gehouden. Het mooiste geschenk dat het 35-jarig CCA zich wenst, aldus voorzitter F.B. Tromp in gesprek met de Amigoe, zijn stukken voor ons museum. Die hebben we hard nodig en we weten dat er op Aruba nogal wat stukken beschikbaar zijn.

Het was in de jaren 1948 dat de heer Clements Meuleman namens de stichting voor de Culturele Samenwerking tussen Nederland, Indonesie, Suriname en de Antillen aan deze eilanden bracht. Als uitvloeisel van dit bezoek kwam eind december 1949 het cultureel centrum Aruba tot stand. Aanvankelijk fungeerde het CCA als coordinerend orgaan, maar in de loop der jaren kreeg het iedereen bepaald terrein bestrijken en die onderling met elkaar samen werken, zoals de filmliga, de muziekschool, de Balletschool, tentoonstellingcommissie, destijds de Cameraclub en de Schouwburg.

De Schouwburg — na Kas di Cultura genaamd — werd in 1958 geopend uit een initiatief van het algemeen Nederlands Verbond Afdeling Aruba en het CCA.

In de loop der jaren is het CCA uitgegroeid tot een onmisbaar instantie in de Arubaanse gemeenschap. CCA voorzitter F.B. Tromp wijst er in gesprek met Amigoe op, dat we moeilijke tijden tegemoet gaan. Het is bijzonder belangrijk dat ook op cultureel gebied alle krachten gebundeld worden. In dit verband is het CCA doende met het vormen van een culturele raad voor Aruba waarin dus alle groepen, verenigingen en stichtingen, werkzaam op cultureel gebied, kunnen worden ondergebracht.

Te zamen zal nog meer gedaan kunnen worden voor het behouden en bevorderen van de cultuur op Aruba. De heer Tromp hoopte ook dat de Arubaanse bevolking medewerking zal verlenen aan het onlangs geopend museum in Fort Zoutman. De collectie moet dringend uitgebreid worden. Daarbij bestaat grote behoefte aan oude meubels. Bij de opening had men wel enige meubels in bruikleen, doch deze moesten weer terug naar de eigenaars in verband met de komende feestdagen. De heer Tromp wijst erop dat het Arubaanse museum een grote trekpleister moet worden voor mensen die Aruba bezoeken en die wat meer willen weten en zien van het verleden van Aruba. Het museum neemt graag meubels in bruikleen en is eventueel ook bereid om te kopen.

De heer Tromp hoopt dat zijn beroep niet vergeefs is, temeer omdat bekend is dat in vele huizen op Aruba nog meubels staan die een aanwinst zouden betekenen voor het museum.